

Laiku nuimti kukurūzų derlių

Gausių kukurūzų derlių išaugino šiais metais „Žalgirio“ kolūkio žemdirbiai. Apytikriais apskaičiavimais, iš kiekvieno ha numatoma gauti vidutiniškai po 400 cnt žaliosios kukurūzų masės. Pasimokę iš praėjusių metų patyrimo, kolūkiečiai nutarė laiku nuimti ir susilosuoti kukurūzus. Tačiau tam sutrukė... Panemunėlio MTS mechanizatorius Panitauskas. Užtuot paruošęs siloso kapoklę žaliosios masės smulkinimui, jis dvi dienas kartu su kuliarnosios mašinistu Zizu girtuokliavo, nesirodė darbe. Kaip tik dėl jo kaltės kolūkyje tepagaminta vos 120 tonų siloso, kai tuo tarpu vien iš kukurūzų numatoma užraugti apie 600 tonų siloso.

V. Garnelis

Skaitlytojas V. Garnelis savo laiške palietė labai opų ir svarbų klausimą. Kukurūzų derliaus likimas dabar kolūkiečių ir mechanizatorių rankose. Ir kai mechanizatorius Panitauskas toks atsakingas laikotarpio girtuokliava, neatlieka jam pavesto darbo, tylėti negalima. Panemunėlio MTS vadovybė privalo nedelsiant imtis priemonių, kad kukurūzų silosavimas būtų artimiausiu laiku užbaigtas.

Gerai organizavo kukurūzų derliaus nuėmimą bei silosavimą Salomėjos Nėries vardo kolūkis. Tiesa, tokiu gausiu derliumi, koks išaugintas „Žalgirio“ kolūkyje, čia pasigirti negalima, tačiau kolūkiečiai dėjo visas pastangas, kad žalioji kukurūzų masė būtų laiku susilosuota. Silosavimo darbai vyko dieną ir naktį. O kai sugedo MTS siloso kapoklė, kolūkiečiai pakeitė ją savąja, nors žymiai mažesne, ir tęsė darbą. Šiemet čia užraugta siloso kels kart daugiau, negu praėjusiais metais.

Kukurūzų silosavimas turėtų būti MTS vadovų dėmesio centre. Bet faktai kalba apie kitką. Štai „Ragelių“ kolūkio pirmininkas drg. Žvirblis ne kartą kreipėsi į Rokiškio MTS di-

rektorijų ir į kaimyninių kolūkių pirmininkus, prašydamas siloso kapoklės, bet ilgą laiką jos negavo. Bent tris dienas nuplauti kukurūzai gulėjo lauke nesu-smulkinti ir, žinoma, prarado savo kokybę.

O kai Marytės Melnikaitės vardo kolūkio pirmininkas drg. Ulezko paprašė drg. Malinską išskirti kapoklę kukurūzams silosuoti, pastarasis atžariškai pareiškė:

— Silosuokite kuo norite, o iš mūsų pagalbos nelaukite!

Visa tai rodo, kad Rokiškio MTS turimos siloso kapoklės neteisingai paskirstomos, dirba ne pagal grafiką. Vargu ar Marytės Melnikaitės vardo kolūkio žemdirbiai būtų galėję laiku susilosuoti kukurūzus, jei nebūtų įsigilę savo siloso kapoklės.

Kukurūzų nuėmimas ir silosavimas — atsakingas reikalas. Būtina imtis visų priemonių, kad jis būtų atliktas laiku ir be nuostolių. O tam yra visos sąlygos. Kodėl negalima, sakysim, Salomėjos Nėries vardo kolūkio pavyzdžiu sudaryti nuolatinį silosavimo brigadų, kurios galėtų be pertraukos silosuoti kukurūzus? Negalima prileisti, kad šiuo laiku kapoklės stovintų be darbo.

KALBA

Po 12—14 tonų grūdų per pamainą

Jau daugiau kaip 2 savaites laiko mūsų aptarnaujama kuliarnoji „Imanta“ dirba „Kovos“ kolūkyje. Joniškėlio MTS aptarnaujamos zonos kolūkiuose mes vieni pirmųjų pradėjome kuliarną. Nepaisant lietingo oro, per 5 nepilnas darbo dienas prikūlėme 85 tonas grūdų. Reiškia, vidutinis pamainos išdirbis — 12—14 tonų.

Savo aptarnaujama techniką gerai prižiūri. Traktorių ir kuliarnąją laikų patepame, dažnai tikriname įvairių detalių stovį ir, reikalui esant, jas atreguliuojame. Pietų pertraukos metu arba vakare po darbo visus mechanizmus nuodugniai patikriname. Kai diržai pradeda eiti laisvai, juos suveržiame.

Pilnam kuliarnosios apkrovimui užtikrinti labai svarbu gerai organizuoti kuliarną darbą. Tam tikslui mes visada palaikome glaudžius ryšius su laukininkystės brigadininkais. Reikia pasakyti, kad „Kovos“ kolūkyje brigadininkai gerai organizuoja kuliarną darbą. Kiekvieną dieną prie kuliarnosios dirba po 25—30 žmonių. Dažnai kuliarną jaus, atvežtus tiesiog nuo lauko. Tada ir kuliarnąją statome dažniausiai lauke.

Kad kuliarnoji nesuktų tuščia, o dirbtų pilnu apkrovimu, svarbu išskirti retklamą kiekį vežimų ir vežėjų. Kuliarnosios pamainos išdirbis labai daug priklauso nuo to, kaip dirba leidėjai ir jų padėjėjos. Jeigu čia dirba

Visų šalių proletarai, vienykitės!

EINA NUO
1944 METŲ

PO SPALIO VÉLIAVA

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS ROKIŠKIO RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

1956 m.
rugsėjo mėn.
20 d.
KETVIRTADIENIS
Nr. 75 (1507)

Kaina 15 kp.

Lenktyniaujančiuose rajonuose PRANEŠIMAS

apie žiemkenčių sėjos, derliaus nuėmimo, linarūtės ir kūlimo eigą Obelių, Pandėlio ir Rokiškio rajonuose š. m. rugsėjo 15 dienai (procentais)

Užimamoji vieta	Rajono pavadinimas	Žiemkenčių sėja	Grūdinių kultūrų nuėmimas	Kaitimas	Linų rovimas
III	Obeliai	60,4	70,7	27,4	81,6
II	Pandėlys	64,9	62,4	26,7	38,4
I	Rokiškis	67,4	73,7	28,5	44,4

PRANEŠIMAS

apie žiemkenčių sėjos, derliaus nuėmimo, linarūtės ir kūlimo eigą rajono kolūkiuose š. m. rugsėjo 15 dienai (procentais)

Et. Nr.	Kolūkio pavadinimas	Pasėta žiemkenčių	Nuimta grūdinių kultūrų	Iškulta grūdinių kultūrų	Nurauta linų
Panemunėlio MTS zona					
1.	„Žalgiris“	*	92,5	57,5	67,5
2.	„Artojas“	96,8	84,7	21,9	52,0
3.	„Gegužės Pirmoji“	85,5	96,2	31,8	30,0
4.	„Vyturyš“	80,0	72,1	14,9	38,2
5.	„Jaunoji gvardija“	71,9	72,2	36,6	63,7
6.	„Atžalynas“	70,6	78,8	23,5	58,4
7.	„Šetekšna“	70,3	72,5	26,8	91,2
8.	„Duokiškis“	69,0	66,2	33,2	13,8
9.	„Lenino keliu“	60,4	82,7	11,0	4,7
10.	„Už taiką“	51,7	82,8	16,5	50,0
11.	Mičiurino vardo	49,4	63,9	12,2	14,5
Viso zonoje:		71,4	78,5	25,0	43,1
Rokiškio MTS zona					
1.	Salomėjos Nėries v.	98,2	82,2	13,3	6,0
2.	„Pergalė“	81,4	59,3	15,0	33,4
3.	„Tikroju keliu“	80,0	58,1	14,7	71,5
4.	Liudo Giros vardo	79,2	74,7	10,6	50,0
5.	„Socializmo keliu“	79,0	79,6	17,3	59,0
6.	Karolio Poželos vardo	68,4	65,0	42,4	30,0
7.	„Stalino keliu“	67,0	73,1	27,3	23,1
8.	„Nemunėlis“	65,0	59,1	16,4	37,5
9.	M. Melnikaitės vardo	60,0	66,1	24,0	25,0
10.	„Švyturys“	56,0	67,7	21,8	3,6
11.	„Rageliai“	54,0	71,1	9,5	22,3
12.	„Žvaigždė“	51,6	62,3	19,0	69,0
13.	„Naujas gyvenimas“	47,3	59,5	11,3	54,0
14.	„Tarybų Lietuva“	44,0	61,5	16,3	57,5
15.	„Aušra“	42,6	59,3	13,7	*
Viso zonoje:		63,5	66,6	18,1	44,9

*) Įvykdė planą.

Rajono plano komisija

Balgė linarūtė

Žymiai didesnį linų derlių, negu pernai, išaugino šiemet „Aušros“ žemės ūkio artelės žemdirbiai. Linas buvo užsėti 73 hektarai, beveik 20 hektarų daugiau, negu pernai.

Šiuo metu linų derlius jau nuimtas nuo paskutinių hektarų. Nuimant linus, kolūkiečiams daug padėjo Rokiškio I vidurinės mokyklos moksleiviai. Dabar linai šukuojami, merkami, klojami. Apdorojant derlių, ypač gerai padirbėjo kolūkiečiai J. Vabolis, P. Skruodys ir kiti.

Dalis naujojo derliaus linų jau pristatyta į Panemunėlio linų apdirbimo fabriką. Numatoma, kad pajamos iš linų „Aušros“ kolūkyje šiemet padidės 200 tūkstančių rublių palyginus su praėjusiais metais.

A. Varnas

Darbininkai talkininkauja

Neseniai į „Jaunosios gvardijos“ kolūkj buvo atvykę nemažas būrys Celkių durpyno darbininkų. Jie padėjo kolūkiui kulti javus, o moterys — rove linus. Gerai dirbo talkininkai V. Tumonis, V. Zdanavičius, P. ir J. Pakščiai, P. Meilutė, R. Gilytė, N. Pugžlienė ir kiti.

S. Bistrovas

RESPUBLIKOJE, SU KURIA MES LENKTYNIAUJAME

Kolūkinė gyvenvietė

Nesvižo rajono Kaltinio vardo žemės ūkio artelėje 60 kolūkičių šeimų dabar statosi namus kolūkinėje gyvenvietėje. Iki metų pabaigos jų skaičius padidės iki 120, o viso per artimiausius 3—4 metus į naujus namus persikels daugiau kaip 500 šeimų.

Kolūkinė gyvenvietė statoma pagal generalinį planą. Gyvenvietės centre prie vidurinės mokyklos statomas mūrinis dviejų aukštų kolūkio valdybos pastatas. Netoliese bus pastatytas 400 vietų klubas, vaikų darželis ir lopšelis.

Statybos darbai atliekami sroviniu-kompleksiniu metodu, plačiai panaudojant šlakbetonį. Per pusę mėnesio 5—7 statybininkų grandis sušėja pastatyti dvejus namus. Durų ir langų blokai gaminami kolūkio statybos dirbtuvėje.

Geriausias kuliarnosios mašinistas

Aleksandro Ivanovičiaus Salnikovo — priekinio kuliarnosios „MSA-1100“ mašinisto iš Rudniano MTS — vardas plačiai žinomas Kormos rajono kolūkiuose. Šiemet jis jau pradėjo savo dvidešimt pirmą kuliarną sezoną. Per tuos metus drg. Salnikovas prikūlė daug tūkstančių tonų grūdų ir šiemet pasizadėjo prikulti ne mažiau kaip tūkstantį. Vykdydamas šį išpareigojimą, mašinistas jau prikūlė M. Gorkio vardo kolūkyje 70 tonų grūdų, „Tarybinės Baltarusijos“ žemės ūkio artelėje — daugiau kaip 61 toną ir 80 tonų — „Frunzės vardo“ kolūkyje.

Gerai organizavęs darbą ir kruopščiai prižiūradamas techniką, drg. Salnikovas prikulia iki 15 tonų grūdų per dieną.

PIRMŪNAI

Visi darbai vyksta lygiagrečiai

Mums, mechanizatoriams, dabar karščiausias darbų melis. Reikia kuo greičiau pasėti žiemkenčius, nuimti ir iškulti naująjį derlių, atlikti rudeninį arimą.

Kaip laiku įvykdyti visus šiuos darbus, išvengti jų eiliškumo? Mūsų mechanizatoriai ši klausimą aptarė tarpusavyje, pasitarė su „Adomynės“ kolūkiu, kurį mes aptarnaujame, laukininkystės brigadų brigadininkais, valdyba. Konkretiškai numatėme, kaip organizuoti mechanizatorių darbą, kad visi rudens lauko darbai vyktų lygiagrečiai ir sparčiai. Suplanavome jį taip, kad visa brigados technika dirbtų pilnu apkrovimu, paskirstėme darbo jėgą atskiruose baruose. Kiekvienas mechanizatorius ga-

*
F. MIKNEVIČIUS
Skapiškio MTS pirmosios traktorinės brigados brigadininkas

vo dienas užduotis. Siekiant, kad darbai būtų gerai atliekami, daug dėmesio skyrėme agregatų komplektavimui. Štai, Jonas Jančys su savo traktoriumi „DT-54“ naktį kultivuoja pūdyką. Prie kultivatoriaus prikabiname šešis komplektus „zigzag“ akėčių. Dieną šis traktorius traukia dvi sėjamasias, prie kurių taip pat kabiname akėčias. Du „NATI“ traktoriai ruošia tik ką atleistą užimtajį pūdyką. Albertas Balys su traktoriumi „DT-54“ išlėkščiuoja ir sukultivuoja arimą, o kitu traktoriumi „KD-35“ — nedelsiant sėjama. Tokiu bū-

du traktorinė brigada našiai išnaudoja visus septynis turimus traktorius. Nebūna jų prastovėjimų. Per parą žiemkenčiais apšėjame 40—50 ha dirvų.

Mūsų technika panaudojama ne tik žemei įdirbti, bet ir kitiems darbams. Traktorius „U-2“, vairuojamas Albino Grigonio, suka siloso kapoklę. Greit jis pradės rudeninį arimą. Antrasis traktorius „KD-35“ suka kuliarnąją „MK-1100“. Jau prikulta dešimtys tonų naujojo derliaus grūdų. Po 9—11 tonų grūdų per pamainą prikulia ir kombainininko Stasio Namiejūno mašina.

Taip dirbdama, brigada savo metinę užduotį įvykdė beveik 90 procentų.

KOMJAUNIMO GYVENIMAS

LLKJS RK IV PLENUMAS

Praējusį sekmadienį plenumas svarstė klausimą, kaip komjaunimo aktyvas padeda kolūkių pirminėms komjaunimo organizacijoms. Tiek pranešėjas LLKJS RK sekretorius drg. Šaškovas, tiek diskusijose dalyvavę plenumo nariai, pabrėžė, kad komjaunimo aktyvas vis dar silpnai padeda kolūkių komjaunuoliams stiprinant komjaunimo organizacijas. Aštrios kritikos susilaukė komjaunimo rajoninio komiteto biuro nariai drg. drg. Antonovas ir Pažūsis, kurie nieko nepadarė „Jaunosios gvardijos“ ir Liudo Girus vardo kolūkių komjaunuoliams. Pranešėjas atžymėjo nepatenkinamą Salų žemės ūkio technikumui pirminės komjaunimo organizacijos darbą. Minėta komjaunimo organizacija, šefuojanti „Už taiką“ kolūkių, nieko nepadarė žemės ūkio artelės pirminei komjaunimo organizacijai sustiprinti.

— Komjaunimo aktyvas, pasakė drg. Šaškovas, — neturi apsiriboti vien formaliu šefavimu. Jo pareiga — padėti kolūkių komjaunuoliams ruošti atvirus susirinkimus, į kuriuos pritraukti kuo daugiau jaunimo. Tik glaudaus bendravimo su jaunimu dėka „Nemunėlio“ ir Karolio Poželos vardo kolūkių komjaunimo organizacijos šiais metais žymiai išaugo ir sustiprėjo, pakilo jų autoritetas. Bet visai kitaip yra Liudo Girus vardo, Mičiurino vardo, „Naujo gyvenimo“ ir kai kuriuose kituose kolūkiuose, kur nei vietos komjaunuoliai, nei miesto aktyvas kartais neranda kalbos su jaunimu.

Toliau pranešėjas pripažino, kad LLKJS RK biuras irgi labai silpnai padėjo kolūkių pirminėms komjaunimo organizacijoms, dirbo formaliu. Kaip tik dėl tos priežasties vietoj 30 miesto komjaunuolių, kuriuos reikėjo pasiūsti į gyvulininkystės fermas, pasiūsta vos tik 3.

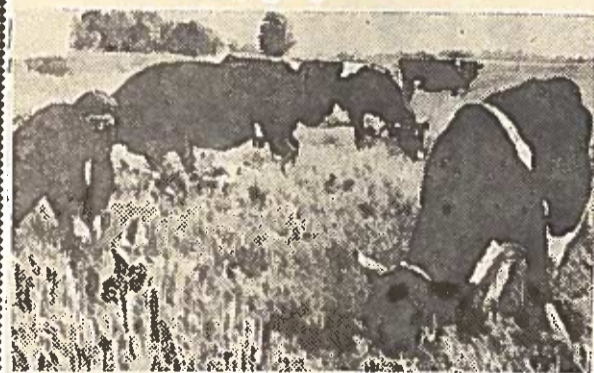
Nedalykiškai pasisakė komiteto narys drg. Klegeris, nors sveikatos apsaugos skyriaus pirminė komjaunimo organizacija, kuriai jis priklauso, visai nepadaeda šefuojamo „Tarybų Lietuvos“ kolūkių komjaunuoliams. Tą patį galima pasakyti ir apie drg. drg. Štiko, Andriuskevičiaus, Narvydo pasisakymus diskusijose. Šie draugai kalbėjo tik tam, kad pateisintų save, bet nepasisakė, kaip jie padeda kolūkių pirminėms komjaunimo organizacijoms.

Plenume taip pat kalbėjo drg. drg. Spaičytė, Trečiokaitė, Udukienė, Girgždīs ir kiti — viso 18 žmonių. Dalykiškas buvo drg. Černiausko pasisakymas.

Reikia pasakyti, kad plenumas praėjo, palyginti, neblogai. Buvo daug kritikos, kuri, tikriausiai, padės aktyvui pagerinti savo darbą, teikiant paramą kolūkių pirminėms komjaunimo organizacijoms. Tuo tikslu buvo priimtas išsamus nutarimas.

RESPUBLIKOJE, SU KURIA MES LENKTYNIAUJAME

Karvių ganymas rišant

GARDINO SRITIS. Trečias mėnuo Liubčansko rajono Ždanovo vardo kolūkyje karvės ganomos rišant. Ši metodą kolūkių pirmininkas drg. Denisenko perėmė iš Lietuvos gyvulių augintojų, kada lankėsi pas juos su Baltarusijos TSR žemdirbių delegacija, kuri tikrino socializmo eiga. Dabar kolūkyje 100 karvių iš 247 ištiesa parą ganosi prižiūtos. Ganymui panaudojami viščių avių ir žirnių-avių mišiniai, o taip pat dobilai. Iš kiekvienos rišamos karvės liepos mėnesį buvo gauta 67 litrais pieno daugiau, negu birželio mėnesį. Melžėja Ma-

rija Kancevič iš 10 karvių birželio mėnesį primelžė 3.096 kg pieno, liepos — 4.108 kg, o per 27 rugpjūčio mėnesio dienas — 4.400 kg. Tuo pat metu pieno primelžimas iš likusių 147 karvių, ganomų bendroje ganykloje, liepos mėnesį, lyginant su birželiu, sumažėjo. Kolūkiečiai nutarė ateinančiais metais visas melžiamas karves ganyti rišant. Tam tikslui šia bus išplėsti viščių-avių žolių ir ypatingai viščių-avių mišinio plotai.

Nuotraukoje: kerdžius I. Sounerko perkėlia karves.

A. Perechodos (TASS) nuotrauka.

Daugiau komjaunuoliško ryžto gamyboje

Ivyko Salomėjos Nėries vardo kolūkių pirminės komjaunimo organizacijos ataskaitinis susirinkimas.

Salomėjos Nėries vardo kolūkyje yra 10 komjaunuolių, iš kurių tiesioginiai kolūkinėje gamyboje dirba 7 komjaunuoliai. Per ataskaitinį laikotarpį į VLKJS eiles priimti trys kolūkiečiai. Pirminė komjaunimo organizacija rūpinasi meninės saviveiklos išvystymu, surengė keletą vakarų, kolūkių scenoje pastatyta keletas pjesių. Komjaunuolė P. Mikuckytė paruošė ir perskaitė kolūkiečiams eilę paskaitų aktualiausiomis temomis. Du geriausi komjaunuoliai rekomenduoti TSKP eiles.

Kaip Salomėjos Nėries vardo kolūkių komjaunuoliai dalyvauja kolūkinėje gamyboje, ką jie nuveikė ir ko nepadarė? Šiam pagrindiniam klausimui ataskaitiniame susirinkime buvo paskirta daug dėmesio.

Pasirodo, kad komjaunuoliai Druskytė, Paberžis, Neniškis ir kiti aktyviai dalyvauja kolūkinėje gamyboje, savo asmeninėje sąskaitoje turi nemažai darbdarbių. Apie juos galima pakalbėti kaip apie aktyvius, sąžiningus kolūkiečius. Tai, žinoma, yra labai geras dalykas, tačiau jie galėjo žymiai daugiau padaryti, jeigu kolūkių komjaunimo organizacija būtų parodžiusi daugiau iniciatyvos ir veiklumo sprendžiant pačius opiausius kolūkinės gamybos klausimus.

Tiesa, svarbiausių ūkinių darbų metu veikė komjaunimo kontroliniai postai, kur gerai pasirodė komjaunuoliai Vigelėytė, Dimitrijeva, Matliukas. Komjaunuoliai organizavo aktualią medžiagą savo sienlakraščiu, leido kovos lapelius. Tačiau kuo galima pateisinti tą faktą, kad atvira komjaunimo susirinkime sudaryta kukurūzų auginimo grupis ir prisimti įsipareigojimai liko tik popieriuje? Kolūkių komjaunimo organizacija kaip tik šioje srityje turėjo plačiausias galimybes parodyti savo iniciatyvą, pelnytai užsitarnauti gerą autoritetą kolūkiečių tarpe, išauginant tam tikrame plote gausų kukurūzų derlių. Bet viskas išėjo atvirkščiai. Kukurūzai buvo pasėti vėlai, sėjos darbuose dalyvavo ne visi komjaunuoliai. Nei grandininkė Druskytė, nei pirminės komjaunimo organizacijos sekretorius Spaičytė nepasirūpino kukurūzų priežiūra. Taip gera iniciatyva sužlugo.

Ir jeigu kolūkių valdyba per mažai pasitiki komjaunuoliais, mažai remiasi jais, ko, žinoma, negalima teisinti, tai vis dėlto dalis kaltės tenka ir pačiai pirminei komjaunimo organizacijai.

Savikritiškai išanalizavę savo darbo trūkumus ir klaidas, Salomėjos Nėries vardo kolūkių komjaunuoliai turi visas galimybes juos ištaisyti ir ryžtingai įsijungti į kolūkinę gamybą, o gerą iniciatyvą — užtikrinti gerais rezultatais. V. Piskarskas

Kai technika stovi...

Pas XII traktorinės brigados mechanizatorius, dirbančius Karolio Poželos vardo kolūkyje, dažnai užsuka Rokiškio MTS direktorius Malinskas, vyr. inžinierius Bormotovas, ruožo mechanikai. Pasikalba su traktorinės brigados brigadininku A. Pumpučiu, pasiginčija su kolūkių vadovais ir vėl išvažiuoja. O traktorai, užuot dirbę, vis stovinėja...

Brigadoje yra 5 traktorai. Rugsėjo 17 d. dirbo vos du — mechanizatorių Milaknio ir Jankausko. Tuo tarpu mechanizatoriaus Raišio vairuojamas „DT-54“ jau savaitė laiko, kaip nuvarytas į MTS dirbuvės technikai apžiūrai, kurią galima atlikti per 2 dienas. Dėl ištrpusių salnikų jau 10 parą stovi „SCHTZ“, kuriuo dirbo traktorininkas Gastūnas. Pagaliau, mechanizatorius Grigaliūnas prieš dvi savaites sugadino traktoriaus valdomąją sistemą, ir ilgi šiol ji nepataisoma.

Technikos prastovėjimo rezultate kolūkyje dar neparuošta 50 ha dirvų, kurios turi būti apsėtos žiemkenčiais. Ypač bloga padėtis i laukininkystės brigados laukuose. Čia stovi technika, blogai dirba ir kolūkiečiai, o brigadi-

ninkas Ignas Mellus dažnai girtuokliauja darbynečio dienomis. Kolūkiečių nepatenkina ir mechanizatorių atliekamų darbų kokybė. Traktorininkas Raišys, dirbdamas II laukininkystės brigados laukuose, arė be priešplūgių, netaiko lvsvinto būdo, kurį naudoja pirmaujantis mechanizatorius Milaknis. Užuot lėkščiaavę 2 kartus, mechanizatoriai dirvas apvažiuoja tik viena kryptimi, dažniausiai nepakankamu gyliu. Ne nuostabu, kad kolūkių agronomas B. Vajėga atsiskakė priimti 2 ha suartų pievų, kur darbuavosi traktorininkas Raišys.

Reikia pasakyti, kolūkių valdyba dar nepadaug reiki mechanizatoriams. O jie savo ruožtu nesistengia. Todėl Karolio Poželos vardo kolūkyje žiemkenčiai sėjami ne tik pavėluotai, bet eilėje plotų nekokybiškai. I-oje laukininkystės brigadoje rugiai kelių hektarų plote pasėti į nepakankamai įdirbtus ir nepatruštus pūdymus.

Tik užkietėjusių biurokratų gali nejudinti tokie trūkumai technikos darbe. O tokie, matyt, sėdi Rokiškio MTS vadovų kėdėse.

A. Kairiūkštis

Jaunieji talkininkai

Rokiškio II vidurinės mokyklos moksleiviai, kuriems vadovavo mokytojai drg. drg. Šimaitienė, Makuškienė ir Kazancevas, per 8 darbo valandas „Pergalės“ žemės ūkio artelėje nurovė linus 1,5 ha plote. Jeigu pa-

brėžti, kad ketvirtadalis ploto buvo apsemta vandens, tai talkininkai nuveikė nemažą darbą.

Tame pat kolūkyje talkininkavo ir I vidurinės mokyklos moksleiviai, nurovę linus nuo 1,5 ha ploto.

F. Lobinas

SENASIS MEISTRAS

— Nurodykite seniausią fabriko darbininką, — kreipiausi pas „Nemuno“ fabriko kontoros darbuotojus. Ir visi jie atsakė, kad bene pats seniausias jų fabrike darbininkas yra meistras Jonas Serapinas. (Pasirodo, kaip vėliau papasakojo pats drg. Serapinas, kad dar kitas šio fabriko veteranas yra sargas Bareišis).

...Senasis meistras prieš naktinę pamainą išsėjosi namuose ir miegalai sutiko pasikalbėti.

— Greit jau bus penktiasdešimtmetis, kai dirbu „Nemune“, o skirtingai su fabriku būtų sunku, negalėčiau be mašinos, — pasakoja meistras. Išlikusių, tiek daug darbo metų! Visas gyvenimas surištas su gamyba, su dideliu žmonių kolektyvu, jam dabar patikėtas atsakingas meistro darbas. O kadaise prieš keltiasdešimt metų Jonas

Serapinas atėjo į šį fabriką dirbti eiliniu darbininku, daug teko pergyventi jam čia sunkių gyvenimo valandų, dirbti įvairiems išnaudotojams.

Bet vienas iš ryškiausių, o kartu ir žiauriausių išnaudotojų atstovų meistro atmintyje yra išlikęs fabrikantas Trėjus.

Štai 1930 metais. Fabrikas pergyvena sunkią ekonominę krizę. Fabrikantas Trėjus kels mėsinius nemoka darbininkams atlyginimo už darbą. Serapinas, tada dar jaunas, bet jau pagarsėjęs kaip gabus meistras, kariu su kilais pažangliausiais darbininkais bando organizuoti darbininkų streiką. Už šį išstojimą organizatoriai išmetami už fabriko vartų. Serapinas kurį laiką gyvena be darbo. Tačiau fabrikantas suprato, kad šį talentingą meistrą ne-

ra kuo pakeisti, ir po kurio laiko jis vėl buvo priimtas į darbą. Sunkūs buvo vokiečių okupacijos metai, kai fabrikas beveik visą laiką stovėjo, galų gale buvo sudegintas. Tarybiniais metais prasidėjo spartus fabriko atstatymas. Nors jau pasenęs, bet dar energingas, meistras Serapinas įsijungė į atstatomąjį darbą. Jo talentingos rankos dabar buvo labiausiai reikalingos. Serapinas, dirbdamas fabriko energetiniame skyriuje, sprendžia visus gamybinius klausimus, su juo tarsiasi inžinieriai. Tarybiniai metai Serapinui buvo patys kūrybingiausi metai. Per trumpą laiką jis pateikė 7 racionalizatorinius pasiūlymus. Visi jo kūrybiniai darbai yra priimti ir duoda didelį gamybinį efektą. Raciona-

lizatorių fabriko vadovybė gausiai premijuojama. Dabar pas senąjį meistrą ateina mokyti jaunieji darbininkai. Savo žinias, savo ilgą patyrimą jis noriai perduoda jaunajai kartai, paruošia daug gerų meistrų. Paskutiniu Serapino mokiniu buvo jo paties sūnus Algirdas. Dabar jaunasis Serapinas žinomas fabrike kaip puikus tekintojas.

Išaugino senasis meistras savo pamainą, bet darbo dar vis negalvojo mesti. — Galėčiau, žinoma, dabar lengvai pragyventi ir nedirbdamas. Pagal naująjį pensijų įstatymą dabar gausiu 500 rb. pensiją, — sako senasis meistras, — tačiau kol dar yra jėgų dirbsiu, dirbsiu gerai, kad atsidėkoti už rūpestį Tarybinei vyriausybei.

V. Stankevičius

VĒL PO GIMTUOJU DANGUMI

Sveika lēvišķe —
mylimas krašte,
Dvelklantis aromatu
brangumi!
Negalējis svetur
laimēs rasi,
Aš vēl čla, po
gimtuojū dangum.

Tai pirmieji žodžiai,
kuriais, grįžęs iš tolimos
Brazilijos į Lietuvą,
Pietų Amerikos lietuvių
pažangus veikėjas,
poetas-darbininkas Linas
Valbasys pasveikino
gimtąjį kraštą.

Beveik prieš tisedešimt metų, vargo genamas,
L. Valbasys išvyko ieškoti laimės už vandenyno.
Tačiau, kaip ir daugelis emigrantų iš Lietuvos,
jis ten laimės nerado.
Poetas pasakoja:

— Sunkios buvo emigrantų dienos svetimame krašte.
Kavos plantacijos tolimoje San Paulo valstijos provincijoje.
Vėliau didmiestis. Ieškodamas darbo,
slankiojau nuo fabriko prie fabriko.
Mažas, tamsus požeminis „Travessa Prates“ butas,
į kurį lipdavome pro langą.
Jame apsigyveno net dvi šeimos — 11 žmonių.
Pagaliau, ilgos darbo valandos trikolazo fabrike.
Alga, iš kurios vos galima buvo pragyventi...

Vos įsikūrus pirmajai demokratinei lietuvių organizacijai Brazilijoje „Susivienijimas Lietuvių Brazilijoje“, pradėjęs poetas tampa aktyviu jos nariu.
„Kapso sūnaus“, „Lakūnelio“ ir kitomis slapyvardėmis jis spausdino savo eiles Pietų Amerikos lietuvių laikraščiuose — „Garsė“, „Rytojuje“, „JAV lietuvių laikraštyje“, „Laisvė“ ir kitose pažangoje spaudoje.
Jo eilėse skamba Tėvynės ilgesys, valduojama sunki lietuvių darbininko išėivio dalis.

Tėvynės ilgesys, troškimas gyventi brangioje Tarybų Lietuvoje, paskatina vis daugiau lietuvių grįžti į tėvų žemę.
Vien pastaraisiais mėnesiais iš Argentinos, Urugvajaus, Kanados, Prancūzijos ir kitų šalių grįžo daugiau kaip 300 lietuvių.
Jų tarpe ir Linas Valbasys.
Pirmoje nuotraukoje matome poetą L. Valbasį prie darbo stalo.

...Lentvaris. „Kaitros“ san techninių įrengimų gamykla.
Prie emalio lydymo krosnies slovi aukštas pelingas vyras.
Vienu lydymu per 2 valandas 15 minučių jis ištirpdo 300 kilogramų emalio.
Anksčiau mažesniai emalio kiekiui — 250 kilogramų ištirpdyti reikėjo sugaišti tris su viršum valandas.
Naują emalio lydymo būdą pasiūlė Ignas Nudas, neseniai grįžęs iš Argentinos.
Antroje nuotraukoje matome I. Nudą darbo metu.

Atėjęs dirbti į „Kaitros“ gamyklą, I. Nudas buvo paskirtas emalio lydymo brigadininku.
Jis iš karto pastatė gabiū novaloriumi, pasiūlęs būdą rekonstruoti emalio lydymo krosnį.
Šis sumanymas buvo greit įgyvendintas.
Emalio lydymo procesas ne tik paspartėjo, bet ir žymiai atpig.

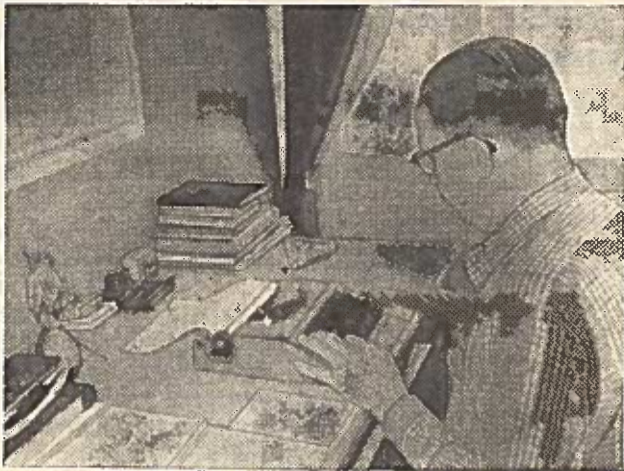
Per trumpą laiką I. Nudas nusipelnė viso įmonės kolektyvo pagarbą.
Argentinoje jo

darbas nebuvo įvertinamas.

— Aš, — pasakoja drg. Nudas, — ieškodamas darbo, ilgai stovėdavau prie Buenos Aireso fabriko vartų.
Čia susidarydavo tūkstantinės bedarbių eilės.
Jei ir pavykdavo laikinai gauti darbo, tekdavo trūsti kartais net po 16 valandų per dieną.
Esu laimingas, jog Tėvynėje galu kūrybiškai dirbti.

Vakarėjant užėjome Kaune į Gedimino gatvės 14 namo 4 butą.
Čia neseniai apsigyveno iš San Paulo sugrįžusi Antano Pesliako

šeima.
Jaukiame, naujais baldais apstatytame kambaryje prie radiolos klausėsi muzikos pats šeimos galva, jo žmona Anelė ir duklė Onutė (Irečioji nuotrauka).

Mes paprašėme namų šeimininkės papasakoti apie tai, kaip šeima gyvena Brazilijoje.

— Prieš išvažiuodama iš Lietuvos, — sako A. Pesliakienė, — aš buvau samdinė.
Mano vyras turėjo kelis hektarus žemės.
Tikėjomės, jog Amerikoje surasime

geresnį gyvenimą.
Tačiau ten mums teko skaudžiai nusivilti.
Kartu su vyru nuo aušros iki aušros dirbome cukrašvendrių plantacijoje.
Darbas buvo labai sunkus.
Vėliau mes ir jo netekome.
Pagaliau, vyrui pavyko susitarti su vienu avalyinės fabriku — retkarčiais jis gaudavo smulkius užsakymus, kuriuos atlikdavo kartu su vyresniąja dukterimi.
Aš nuėjau dirbti tarnaitė, o paskui išmokau stūti ir kurį laiką dirbau sluvykoje.
Jau 1940 metais, kai Lietuvoje buvo paskelbta Tarybų valdžia, mes ir daugelis kitų lietuvių-išėivių svajojome sugrįžti namo.
Pagaliau mūsų troškimas išsipildė.
Mes vėl Tėvynėje.
Vyras stoji dirbti staliumi „Kauno audinių“ šilko fabrike.
Toje pačioje įmonėje abi mano dukros moko si audėjų amato, aš šeimininkauju namuose.
Per trumpą laiką neblogai įsitaisėme.
Nusipirkome baldų, Onutei — radiolą.
Dukrelė labai mėgsta klausyti muzikos.
Ji ir pati dainuoja fabriko chore.

...Vilniaus Valstybinis V. Kapsuko vardo universitetas.
Šiemet stojančiųjų į jį tarpe sutikome buvusių emigrantų vaikus.
Čia anglų kalbą studijuos iš Urugvajaus su šeima grįžusi Liuda Brazylė.
Telsės fakultete mokysis iš Argentinos parvykusi Olga Buckylė.
Jos tėvas emigracijoje dirbo kiemsargiu ir namuose sluvo batus.
Dabar jis dirba Eidukevičiaus vardo odos-avalyinės kombinatė.

Šiemet sugrįžusių iš Lotynų Amerikos lietuvių tarpe yra nemaža jaunuolių ir merginų, mokyklinio amžiaus vaikų, gimusių ir augusių toli nuo Tėvynės.
Pirmą kartą savo gimtąja kalba šiemet mokysis iš Urugvajaus sugrįžusi Angelė Lečkauskaitė, iš Argentinos — Alda Meškelevičiūtė, Beatričė Smilgūtė ir daugelis kitų.
Tarybinė Tėvynė juos sutiko kaip brangius vaikus.

T. Tauteris

FELJETONAS

Vaiduoklio beieškant

— Vardan dievo tėvo, sūnaus ir švenčiosios dvasios... mesk vėlę, prakeiktasis!

Net ir toks užkelkimas, kuris, pasak tikinčiųsios, bereginti nuginkluojas nelabą, nepadėjo, še-tonas nepaleido savo aukos ir, šlamėdamas per rasotus krūmus, dingo naklės tamsoje.
Aikčiodama ir drebėdama visu kūnu, senutė — šio liūdno įvykto liudininkė — nuskubėjo pranešti naujieną kaimynams.

— Mačiau velnią nelaimingą vėlę nešant. Tris kartus peržegnojau — nepadėjo, — pasakojo senutė kaimynėms.

„Švyturio“ kolūkio kolūkiečiai šoko ieškoti dingusio. Senutė dievagojosi, jog velnias iš jų kolūko ką nors pagrobęs.
Bet jos tvirtinimas nerado pagrindo — visi kolūkiečiai buvo gyvi ir sveiki.
Vienas lik Ignas Raupys jautė, kaip drebėjo kinkos. Ne, ne šėtono jis bijojo.
Visai kitokie rūpesčiai,

tiesa, susiję su nelaboj pasirodymu „Švyturio“ kolūkyje, sudrumstė jo ramybę.
Ir vis per tą prakeiktą cypdavatkę, kad ją kur kipšas būtų nujojęs. Mažai, kad pati viską matė, lai dar kalmynėms išplurpė...

Nenorėdami varginti skaltytojo, paaiškinsime, iš kur „Švyturio“ kolūkyje atsirado „velnias“, o Igno Raupio širdyje — nerimas.

Tos atminlinos rugsėjo 4 dienos vakare kolūkiečiai baigė kultūrą ir išsiskirstė į namus.
Tik Ignas Raupys nešubėjo vakarienės. Įlindęs į klojimą, nusimovė, atsprašant, kelnes, užrišo blauzdų galus, prisipylė grūdų ir, nešdamas išsipūtusias kelnes priešais save, šmurkštelėjo į krūmus.

Veltui žegnojosi, pamąčiusi jį senutė: tariamasis kipšas buvo ne taip kvailas, kad mestų grobį.

A. Saulevičius

Pasiruošti darbui žiemą

Ilgais rudens ir žiemos vakarais pagrindinė kolūkiečių susirinkimo vieta yra kultūros įstaigos.
Čia susirenka jaunimas į savišaukimo būrių repeticijas, ateina kolūkiečiai paskaityti laikraščius, pasikeisti knygų.

Štai, ką pasakoja apie kultūros įstaigų paruošimą Kamajū apylinkės tarybos pirmininkė Janukvienė:

— Pas mus nemažai padaryta ruošiant kultūros įstaigas darbui žiemos laikotarpiu.
Apylinkės ribose esantieji kultūros namai, klubas, skaitykla ir biblioteka pilnai aprūpintos kuru, šviesa, įvairiais kitais reikmenimis.
Be to, papildytas knygų fondas naujomis knygomis, kontroliuojamas kultūros darbuotojų darbas.

Tai rodo, kad apylinkės taryba rūpinasi kolūkiečių kultūrinio lygio kėlimu, padeda kultūros darbuotojams gerinti savo darbą.

Visai kita padėtis yra Verksnlonių apylinkės kultūros įstaigose.
Joms skirtos lėšos neišnaudo-

jamos, apylinkės vykdomasis komitetas nesidomi kultūros įstaigų darbu ir nieko joms nepadeda.
Aišku, dėl blogo darbo kalti šių įstaigų darbuotojai, bet juk negalima apylinkės tarybai palikti juos be vadovavimo, paramos ir darbo kontrolės.
Esant tokiai padėčiai, „Gegužės Pirmosios“ ir „Mičurino vardo kolūkių kultūros įstaigos iki šiol neatremontuotos, joms neišpirktas ir neatvežtas kuras, nėra šviesos ir t. t.
Taip paruoštose kultūros įstaigose žiemos metu mes nerasime kolūkiečių, jaunimo, čia nevyks joks darbas.

Ne geriau ruošiamos žiemos laikotarpiui Juodupės apylinkės kultūros įstaigos.
Jeigu Marytės Melnikaitės vardo kolūko biblioteka turi neblogo patalpas, tai jos nesutvarkytos — nėra langų, šviesos, neatvežtas kuras.
O „Žvaigždės“ kolūko klubas-skaitykla apylinkės taryba iš viso užmiršo.
Iki šio laiko jam nėra patalpų.

Nesirūpina kultūros

įstaigų remontu Sėlynės apylinkės taryba ir kai kurios kitos.

Tokia padėtis ruošiant kalmo kultūros įstaigas žiemos laikotarpiui toliau yra nepakenčiama.
Apylinkių tarybų, vykdomieji komitetai, kultūros-švietimo nuolatinės komisijos ir partinės bei komjaunimo organizacijos privalo įsigilinti į jų vadovaujamų kultūros įstaigų darbą, padėti jų darbuotojams pašalinti trūkumus.
Reikalinga padaryti viską, kad rudens ir žiemos metu kultūros įstaigos būtų patrauklios savo sutvarkymu, jose būtų gausu naujų knygų, žurnalų, laikraščių.
Be to, reikia neužmiršti ir antros — svarbiausios kultūros įstaigų darbo pusės — tai jų veiklos pagyvino.
Žiemos metu yra geriausios sąlygos išvystyti kolūkiečių savišaukimą, rengti turinčius ir įdomius vakarus.
O tam reikia sudaryti linkamas sąlygas.

V. ŠLIKAS

Rokiškio kultūros namų direktorius

MŪSŲ MEDŽIAGOS

PĖDSAKAIS

„Socializmo kelti“ kolūko pirminės partinės organizacijos sekretorius drg. Gužas redakcijai praneša, kad straipsnis „Kelli kolūkių komunistų vaidmenį“, lilepę „Po Spalio vėliava“ Nr. 69 (1501), buvo apsarstyti las partinės organizacijos susirinkime.
Visiems kolūko komunistams duoti įpareigojimai, kurių vykdymas reguliariai tikrinamas.

RESPUBLIKOJE, SU KURIA MES LENKTYNIAUJAME

Gardino statybos

Kasmet auga ir grąžėja senasis miestas prie Nemuno — Gardinas. Greita senovinių pastatų čia vis daugiau statoma fabriku, klubų, mokyklų, daugiaaukščių gyvenamųjų namų.
Sparciais tempais mieste statomos gelžbetoninių konstrukcijų ir sanitarijos-technikos prietaisų gamyklos.
Tabako fermentavimo fabriko įrengiamas cechas cigarečių gaminti iš machorkos.

Mieste statoma daug kultūrinės-buitinės paskirties pastatų, jų tarpe pirmosios miesto ligoninės centrinis korpusas.
Baigiami apdailos darbai trijuose studentų ir darbininkų bendrabučiuose, profsąjungų namuose.
Statoma didelė universalinė paruošuvė, klubas, kultūros namai, vidurinės mokyklos pastatas, 12 daugiabučių gyvenamųjų namų.

RESPUBLIKOJE, SU KURIA MES LENKTYNIAUJAME

Ozerščinu liaudies choro dvidešimtmetis

Respublikos visuomenė plačiai pažymėjo 20 metų jubiliejų nuo tos dienos, kai Ozerščinuose buvo organizuotas baltarusių liaudies choras.

BTSR Kultūros ministerija daugelį choro dalyvių apdovanojo Garbės raštais, pareiškė jiems padėkas

Rastas senovinių monetų lobis

Rudensko rajono Grebenės kaimo kolūkiečiai Aleksandras Dragunas, kasdamas duobę, rado lobį, kurį sudaro 80 didelių sidabrinų monetų.

Lobis perduotas Baltarusijos Mokslų akademijos Istorijos institutui.

Naujas baltarusių traktorius

Minsko traktorių gamyklos konstruktorių kolektyvas sukonstravo naują traktoriaus „MTZ-7“ modelį. Visi keturi mašinos ratai — varomieji.

Traktorius „MTZ-7“ bus plačiai naudojamas laukų darbams sunkiose dirvose, o taip pat kaip vilkikas vietose, kur blogi keliai.

SPORTAS

Aktyvūs tinklininkai

Didelis pagyvėjimas jaučiamas Duokiškio vidurinės mokyklos sportininkų — tinklininkų tarpe. Kiekvieną dieną tinklininkai susirenka mokyklos sporto aikštelėje treniruotėms.

Šiomis dienomis įvyko draugiškos tinklinio varžybos tarp aštuntos ir septintos klasių. Po atkaklios kovos nugalėjo aštuntokai rezultatu 3:1.

Prieš akis — mokyklos tinklinio varžybos ir tarpmokykliniai susitikimai. Artimiausiu metu numatoma nuvykti į Dusetų rajono Kišūnų septynmetę mokyklą.

R. Kamarauskas

TARPTAUTINĖS TEMOMIS

Šantažo ir grasinimų kampanija prieš Egiptą tęsiama

Praėjo pusantro mėnesio nuo tos dienos, kai Egipto vyriausybė nacionalizavo Sueco kanalo kompaniją. Po to, kai sužlugo Vakarų valstybių kolonizatoriniai planai Londono konferencijoje, šios konferencijos organizatoriai — Anglijos, Prancūzijos ir JAV valdantieji sluoksniai — dar arčiau išplėtė šantažo ir grasinimų kampaniją prieš Egiptą.

Vakarų valstybių mėginimai primesti Egiptui savo valią pasireiškė vadinamojo „penkių komiteto“ veikla. Šis komitetas, kurio sudėtyje buvo JAV, Australijos, Švedijos, Irano ir Abisinijos atstovai, vedė derybas su Egipto prezidentu Naseru. Šių derybų tikslas — priversti Egiptą sutikti su „Daleso planu“, kuriuo numatoma Sueco kanalo valdymą atimti iš egiptiečių ir perduoti užsienio (tikriausiai Vakarų) valstybėms.

Tačiau kolonizatorių stikimas priversti Egiptą vyriausybę jiems paklusti sužlugo. „Penkių komitetas“ nepasiekė to, ko Vakarų valstybės iš jo laukė. Iš Egipto prezidento Nasero laiško „penkių komiteto“ pirmininkui Menzlui matome, kad Egiptas atmeta Vakarų valstybių kėslus pasiglemžti Sueco kanalą. Laiške pabrėžiama, kad Sueco kanalo klausimą savo nesutariama pozicija sukomplikavo ne Egiptas, o Vakarų valstybės. Prezidentas Naseras primygtinai pabrėžia, kad Egiptas yra pasiryžęs užtikrinti laivybos Sueco kanalu laisvę ir pasirošęs šiuo klausimu sudaryti su visomis suinteresuotomis valstybėmis naują susitarimą.

Lygiagrečiai angliškieji ir prancūziškieji kolonizatoriai, stekdami įbauginti Egiptą, toliau žvangina ginklais. Tuo metu, kai Kaire vyko derybos, į Kipro ir Mal-

tos salas Viduržemio jūroje buvo perverstos anglų bei prancūzų karinės jėgos — jūrų pėsstininkai, tankai, aviacija su parašutininiais desantais ir kariniai laivai. Spauda praneša apie tai, kad „jungtinė prancūzų-anglų karinė vadovybė“ jau ruošia karinių operacijų prieš Egiptą planus.

Kartu su šiais kariniais pasirengimais netoli Egipto teritorijos, kai kurie Anglijos, Prancūzijos ir elės kitų šalių ministrai, reakciniai sluoksniai stiprina kampaniją, nukreiptą prieš Egiptą. Antai, anglų laikraštis „Sandeil ekspres“ pažymi, kad kai kurie Anglijos ministrai, kuriuos remia tam tikri konservatorių partijos sluoksniai, reikalauja panaudoti prieš Egiptą visas priemones, „tame tarpe ir ginkluotąsias jėgas“.

Gausūs viso pasaulio spaudos atsiliepimai rodo, kad kolonizatorių mėginimams primesti Egiptui savo valią ginkluotą jėga vis labiau priešinas Egipto tauta, o taip pat visos Rytų tautos, branginančios sunkiai iškovotą laisvę ir nepriklausomybę. Arabų šalių vyriausybės išreiškia protestą prieš Vakarų valstybių veiksmus ir žada suteikti Egiptui savo pagalbą tuo atveju, jei jis būtų užpuiltas.

Vtų šalių platus visuomenės sluoksniai žiūri į Vakarų imperialistų veiksmus Sueco klausimu kaip į pasikėsimą prieš bendrąjį taikos reikalą. Tautos reikalauja, kad Vakarų valstybės atsiskaitytų ultimatumų, šantažo ir karinių grasinimų politikos. Jau praėjo tie laikai, kai kolonizatoriai galėjo savivaliauti Artimųjų Rytų šalyse ir jėga priversti jas tarnauti savo interesams.

S. Laurinavičius

Amerikiečių ekonominė pagalba turi aiškiai išreikštą charakterį. Ji teikiama tik toms šalims, kurios sūtinai sekia JAV politiką.

S p a s t a i N. Molozonijos (TASS) piešinys.

Kinijos Komunistų partijos sudėtis

Kaip praneša agentūra Sinchua, Kinijos Komunistų partijos Centro komiteto organizacinio skyriaus duomenimis, partijos narių skaičius 1956 metų birželio mėnesio pabaigoje buvo didesnis kaip 10.734 tūkstančiai. Tokiu būdu, partijos narių skaičius nuo VII suvažiavimo, įvykusio prieš 11 metų, padidėjo devynis kartus. Pramonės darbininkų partijoje yra 1,5 milijono. Jie sudaro 14 procentų visų partijos narių. Valstiečiai — 69 procentus (7,41 milijono žmonių), tame tarpe 5,36 milijono vargingųjų valstiečių ir 2,05 milijono vidutinių valstiečių, kurie tapo viduti-

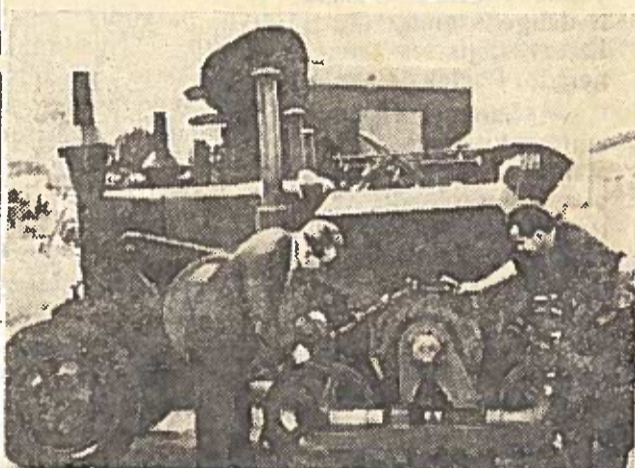
niais valstiečiais daugiausia po žemės reformos. Intelligenija — 11,7 procento (1,25 milijono žmonių). Beveik vieną dešimtąją dalį partijos narių sudaro moterys. Partinės organizacijos sukurtos beveik kiekviename dideliame ir mažame mieste, apskrityje ir rajone, kiekvienoje stambioje įmonėje ir kiekviename nacionaliniame rajone. 1955 metų duomenimis, nacionalinių mažumų tarpe buvo 290 tūkstančių Komunistų partijos narių. (TASS-ELTA).

Sicilijos valstiečiai kovoja už žemę

Laikraštis „Unita“ praneša, jog Sicilijos valstiečiai toliau kovoja, kad jiems būtų duota žemės. Alimenoje (Palermo provincija) didelė vietinių gyventojų grupė surengė demonstraciją, reikalaujama duoti samdiniams žemės sklypus. Demonstrantus užpuolė vietos policija, panaudojusi ašarinių dujų bombas. Susirėmimo metu daug demonstracijų dalyvių buvo sužeista.

(TASS-ELTA).

NAUJAS TRAKTORIUS

LENKIJOS LIAUDIES RESPUBLIKA. Ščecino žemės ūkio mechanizacijos ir elektrifikacijos institutas išleido pirmuosius pusiauviksčius traktorius. Nauja mašina bus išbandoma laukuose. Nuotraukoje: naujo traktoriaus konstruktoriai inžinieriai Edvardas Jankovskis ir Augustas Kovala. Česliako (Lenkijos Centrinė foto agentūra) nuotr.

Indijos paskola Egiptui

Kaip praneša agentūros Asošiteitid Pres Delio korespondentas, Indijos vyriausybės atstovas pareiškė parlamente, kad Indija davė Egiptui 50 milijonų rupijų (10.500 tūkstančių dolerių) paskolą šių dviejų šalių prekybai palaikyti.

(TASS-ELTA).

Jugoslavijos — Indonezijos derybos

Kaip praneša agentūra TANJUG, Belgrade prasidėjo Jugoslavijos — Indonezijos derybos.

Nuo Indonezijos derybose dalyvauja Indonezijos Respublikos prezidentas Sukarno, užsienio reikalų ministras Abdulganis, Indonezijos ambasadorius Belgrade Sudarsono, Indonezijos Respublikos pre-

zidento kabineto viršininkas Pringodigdo ir užsienio reikalų ministerijos direktoriato vedėjas Kusumovidagdo.

Nuo Jugoslavijos derybose dalyvauja prezidentas Josipas Broz Tito, Sąjunginės vykdamosios večės pirminko pavaduotojai Edvardas Kardelis, Aleksandras Rankovičius ir

Svetozaras Vukmanovičius, valstybės užsienio reikalų sekretoriaus pavaduotojas Srdžanas Prica ir respublikos prezidento generalinis sekretorius Jožė Vilfanas.

Draugiškai pasikeista nuomonėmis dėl tarptautinės padėties ir dėl Jugoslavijos — Indonezijos santykių. (TASS-ELTA).

KUKURŪZŲ DERLIAUS NUĖMIMAS LENKIJOJE

Visuose Lenkijos rajonuose išvystytas plėtinės-vaškinės brandos kukurūzų nuėmimas. Pietinių ir centrinių šalių rajonų kooperatyvai ir valstybiniai žemės ūkiai baigia nuimti ir silosuoti kukurūzus. Kielcų, Bydgoščio, Opolės ir Vroclavo vaivadijų valstybiniuose žemės ūkiuose bei gamybinuose žemdirbystės kooperatyvuose kukurūzų derliaus nuėmimas artėja į pabaigą. Pastarosiomis dienomis derliaus nuėmimo darbus pradėjo vykdyti šiaurinių Lenkijos rajonų valstiečiai.

Kukurūzai — svarbi

(TASS-ELTA).

„Ivano Pavlovo“ laive iškelta tarybinė vėliava

La Stotos laivų statykloje (netoli Marselio) buvo iškelta tarybinė vėliava kroviniame „Ivano Pavlovo“

laive, kuris Tarybų Sąjungai pastatytas pagal Prancūzijos — Tarybų Sąjungos prekybinį susitarimą. (TASS-ELTA).

Čekoslovakijos įrengimai Indijos elektrinei

Kaip praneša Čekoslovakijos telegramų agentūra, šiomis dienomis Čekoslovakijos eksporto-importo organizacijos „Technoeksport“ atstovai baigė derybas dėl įrengimų tiekimo Indijos šiluminei elektrinei. Čekoslovakija patieks įrengimų komplektą 10-ies tūkstančių kilovatų galingumo elektrinei. Elektrinė bus atiduota eksploatuoti 1958 metų pabaigoje. (TASS-ELTA).

Redaktorius A. STAŠYS

„Nemuno“ fabrikui skubiai reikalingi mūrininkai. Atlyginimas progresyvinis. Kreiptis į fabriko kadru skyrių. Direktorius